Nem tudomány

A tudománytalanság jellemzője

Nem-tudománynak nevezünk minden olyan állítást, magyarázatot vagy világnézetet, amely nem következetesen a tudományos módszerre épül.

Ilyen az idealizmus és a vallás világnézete is, amelyek lényegében a képzelet szintjén maradnak. Bár igyekeznek a tudomány eredményeit saját igazuk bizonyítására felhasználni, ez a kísérletük sikertelen, mivel végül nem jutnak el az objektíven igazolható valósághoz.

A nem tudomány meghaladása

Az objektív valóság megismerésére kizárólag a tudományos módszer és világnézet alkalmas, mivel az ebből származó megállapítások a valóságban bármikor ellenőrizhetőek. Valójában csak ezt tekinthetjük **valódi tudomány**nak.

Azok az elméletek, hipotézisek és magyarázatok, amelyek nem következetesen és ellenőrizhetően az objektív valóságra támaszkodnak, nem felelnek meg a tudományos módszernek.

A tudományos módszer és világnézet összhangja

A tudományos világnézet a tudományos módszerre támaszkodik, együtt képviselik a valódi tudományt. A tudományos világnézet nem mondhat ellent a tudományos módszer által igazolhatónak, de eredményei vezérfonalként szolgálnak a világ megértésében.

A kommunisták világnézetének vezérfonala

A tudományos világnézet a dialektikus és történelmi materializmus, ami a marxizmus-leninizmus filozófia alapja, a kommunisták ezt képviselik; ez vezérfonalkén tudatosan vezeti cselekedeteiket a világ megismerésében és megváltoztatásában.

Az emberiség érdeke a nem tudományos világnézet meghaladása

Mivel a vallás és az idealizmus képzeletvilága nem a valóságot tükrözik, nincs tudományos értékük; ezek csupán a fantázia birodalmába tartoznak. Az objektív valóságtól elrugaszkodott, tisztán a képzelet által alkotott rendszereknek tehát nincs tudományos értékük, és nem nevezhetők tudománynak. Ez a spekulatív jelleg határozza meg az idealizmust és a vallást is, amelyek a tudományos világnézetnek nem alternatívái.

A nem tudomány és az emberiség haladása a tudományos világnézet felé

Bár az idealizmus és a vallás is az emberiség fejlődésének hajnalán nagy segítséget jelentettek a tudomány felé vezető úton, de a tudományos módszer és világnézet fokozatosan átvette a stafétabotot. Így a dogmatizmusuk, a tudománytalanságuk, a módszerük miatt már károssá váltak.

Az idealizmus a képzelet világa, hasznossá válhat, ha állításait a tudomány kontrolljának veti alá és hajlandó a valósághoz idomulni. A képzelőerő nélkül a gondolkodás nem sokat ér, az idealizmus képzeletvilága ebben segíthet, ha összefog a valódi tudománnyal és a valóság megismerését szolgálja.

A képzelet szárnyán repülve keletkeznek az új gondolatok, amit a gondolkodó ember a tudomány segítségével hozza vissza a valóságba.

A vallás és az emberiség fejlődése

A vallás az emberiség hajnaltól összefogta egy virtuális vezető - Isten - köré a gondolkodó anyagot, ami végül is a fejlődéssel elvezetett a tudományhoz. Prófétáik nézeteinek a megalkotása nagy emberekre jellemző vonásokat jelentenek, különben nem működött volna ilyen sokáig. A vallásos múltból a tudomány elvezeti az emberiséget a gondolkodó emberek világába. Így óvatosan kell értékelni a vallás és az idealizmus képzeletvilágát, de a tudomány segítségével helyükre kell tenni.

Csak egy fantázia kép

A vallás az emberiség hajnaltól elvezette a gondolkodó anyagot a tudományos világnézet térnyerésének kezdetéhez, de nem tudott oda eljutni. Kiépített egy jól működő szervezetet, ami megmaradt az ősi színvonalon, de működik. Ezt felhasználhatja az emberiség a tudományos világnézet terjesztésére, lecserélve a vallást képviselő papokat tudósokkal és összefogni új módon az emberiséget a továbbhaladásra.

A tudomány valóságának a világa kerüljön az Isten virtuális világa helyébe, mert ez az emberiség létérdeke. Nagyon merész ötlet, talán nem is működhet.

A templom, mint a tudomány vára?

A templom világa évezredeken keresztül jól bevált, alkalmazkodott az emberhez, elfogadták, igényelték a „Jó Isten“ világképét. De tovább kell lépni, a társadalom, a világnézet változzon az emberiség érdekében. Ehhez a változáshoz elengedhetetlen feltétel a tudományos világnézet térnyerése.

A marxizmus-leninizmus talaján álló kommunisták a következetesen objektív tudományos világnézetet képviselik.

Mivel a világban még sok az ismeretlen, elkerülhetetlen a spekuláció és a hipotézisek jelenléte (nem is kell elkerülni), így gyakran nehéz meghatározni, melyik állítás tükrözi a tényleges valóságot.

Éppen ezért a vizsgálatok és az értékelések során fokozott körültekintésre, vagyis a szigorú tudományos módszer és világnézet következetes alkalmazására van szükség.

Filozófiai kislexikon

Az idealizmus ismeretelméleti forrásai magának a megismerési folyamatnak néhány lényeges sajátosságában gyökereznek. A megismerő tevékenység olyan rendkívül fontos és nélkülözhetetlen mozzanata, mint az elvonatkoztatás, az absztrahálás -

különösen ha tudatos kontroll nélkül megy végbe -, magában rejti az idealista torzítás lehetőséget.

Az idealizmus ismeretelméleti gyökerei közé tartozik az az egyszerű tény is, hogy a megismerés közvetlenül mindig egy-egy ember, egy-egy megismerő szubjektum tevékenysége, vagyis hogy minden megismerés az objektív világ szubjektív visszatükrözése; tudati aktus, amelyben a külvilág, a lét az észlelésnek és a gondolkodásnak a megismerő szubjektum belső világában visszatükröződő objektumaként jelenik meg.

Az idealizmus osztálybázisa a társadalmi-történelmi fejlődés feltételeitől függően változó. Általánosságban az idealizmus a hanyatló, a társadalmi progresszivitással szembekerülő osztályok ideológiája.

vallás: „… azoknak a külső hatalmaknak fantasztikus visszatükröződése az emberek fejében, melyek mindennapi létezésük felett uralkodnak, olyan visszatükröződése, amelyben a földi hatalmak földöntúli hatalmak formáját öltik. (Marx—Engels Művei. 20. köt. 309. old.) … A vallásos fantázia szülte természetfeletti lények, a túlvilági életre vonatkozó képek letörölhetetlenül magukon viselik földi eredetük bélyegét;”

A vallás történeti jelenség, amelyet elkerülhetetlenül hoztak létre egy bizonyos fejlettségi fokon a társadalom életfeltételei, és amely az osztály nélküli kommunista társadalomban megszűnik.

Marx mondotta, „...a vallási nyomorúság a valóságos nyomorúság kifejezése, s egyszersmind tiltakozás a valóságos nyomorúság ellen”. (Marx—Engels Művei. 1. köt. 378. old.) … a vallás, Marx kifejezésével, „a nép ópiuma”, és a vallás által kifejezett tiltakozás csupán „a szorongatott teremtmény” passzív „sóhaja”, aki a jobb élet utáni vágyakozását a vallásos fantázia szülte túlvilágba helyezi.